

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. április 18.*

„Védjegyek — 40/94/EK rendelet — A 15. cikk (1) bekezdése — A »tényleges használat« fogalma — Kizárólag valamely összetett védjegy elemeként vagy valamely másik védjeggyel összetételben használt védjegy”

A C-12/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (Németország) a Bírósághoz 2012. január 9-én érkezett, 2011. november 24-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Colloseum Holding AG**

és

a **Levi Strauss & Co.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, A. Rosas, Juhász E. (előadó), D. Šváby és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. november 29-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Colloseum Holding AG képviseletében M. Klette Rechtsanwalt,
- a Levi Strauss & Co. képviseletében H. Harte-Bavendamm és M. Goldmann Rechtsanwältin,
- a német kormány képviseletében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Santoro avvocato dello Stato,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében C. Murrell, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Ford barrister,

* Az eljárás nyelve: német.

– az Európai Bizottság képviselőjében F. Bulst és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 15. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul, amely rendelkezést a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) 15. cikkének (1) bekezdése módosítás nélkül átvett.
- 2 E kérelmet a Colloseum Holding AG (a továbbiakban: Colloseum) és a Levi Strauss & Co. (a továbbiakban: Levi Strauss) között folyamatban lévő, azon peres eljárás keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a 40/94 rendelet 15. cikke (1) bekezdésében szereplő, „tényleges használat” fogalmának értelmezése olyan esetben, amikor valamely lajstromozott védjegyet kizárólag valamely olyan másik összetett védjeggyel együtt használnak, amelynek az előbbi az egyik elemét képezi, vagy amikor a lajstromozott védjegyet kizárólag valamely más védjeggyel összetételben használják úgy, hogy a két védjegy összetétele szintén védjegyként van lajstromozva.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 Az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-án Párizsban aláírt, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított párizsi uniós egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. kötet, 11851. szám, 305. o.; kihirdette az 1970. évi 18. törvényerejű rendelet) 5. cikke C. pontjának (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy:

„(1) Ha valamelyik országban a lajstromozott védjegy használata kötelező, a lajstromozás csak méltányos határidő elteltével és csak akkor törölhető, ha az érdekelt mulasztását nem igazolja.(2) Sem a lajstromozás érvénytelenítésére, sem a védjegyoltalom korlátozására nem szolgálhat alapul az, hogy a gyári vagy kereskedelmi védjegyet a jogosult olyan alakban használja, amely az unió egyik országában lajstromozott védjegy alakjától annak csupán a megkülönböztető jelleget nem érintő elemeiben tér el.”

Az uniós jog

- 4 A 40/94 rendelet kilencedik preambulumbekkezdése kimondja, hogy:

„mivel csak akkor indokolt oltalomban részesíteni a közösségi védjegyet és a vele ütköző, korábban lajstromozott védjegyet, ha e védjegyeket ténylegesen használják”.

- 5 E rendelet „Feltétlen kizáró okok” című 7. cikke, az (1) bekezdésében előírja, hogy:

„A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha:

[...]

- b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;
- c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak;
- d) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve a tisztességes üzleti gyakorlatban állandóan és szokásosan alkalmaznak;

[...]”

- 6 Ugyanezen rendelet 7. cikke (3) bekezdésének szövege a következő:

„Az (1) bekezdés b), c) és d) albekezdése alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.”

- 7 A 40/94 rendeletnek „A közösségi védjegyoltalom tartalma” című 9. cikke az (1) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy:

„A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ:

[...]

- b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a közösségi védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a közösségi védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszhetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

[...]”

- 8 Az említett rendeletnek „A közösségi védjegy használata” című 15. cikke előírja, hogy:

„(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

- a) a közösségi védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;

[...]”

- 9 A 40/94 rendelet 98. cikke az (1) bekezdésében kimondja, hogy:

„Ha a közösségi védjegy bíróság úgy találja, hogy az alperes a közösségi védjegyet bitorolja, vagy azt megkísérelte, a bíróság – feltéve, hogy nyomós okból ettől el nem tekint – eltiltja az alperest a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától. A közösségi védjegy bíróság – nemzeti jogszabályaival összhangban – meghozza továbbá azokat az intézkedéseket, amelyek az említett eltiltás végrehajtását biztosítják.”

A német jog

- 10 A 2008. július 7-i törvénnyel (BGBl 2008 I, 1191. o.) módosított, a védjegyek és más megjelölések oltalmáról szóló törvény (Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen, BGBl 1994 I, 3082. o.) 14. §-a (2) bekezdésének 2. pontja, amely a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdése b) pontjának felel meg, feljogosítja a védjegy jogosultját az alábbiak használatának megtiltására:

„[...] olyan megjelölés, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszhetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez [...]”

- 11 E törvény 14. §-ának (5) bekezdése előírja:

„Ismétlődő jogsértés veszélye esetén a védjegyjogosult eltiltás iránti kereset útján bárkivel szemben felléphet, aki a (2)–(4) bekezdésben foglaltak megsértésével használ valamely megjelölést. Az eltiltáshoz való jog akkor is érvényesíthető, ha a jogsértés veszélye az első alkalommal áll fenn.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 A Levi Strauss több védjegy, különösen a többek között ruházati cikkekre vonatkozó LEVI'S közösségi szövegvédjegy és az 1977. január 12-én nadrágok, ingek, blúzok, férfi, női és gyermekruházat tekintetében lajstromozott DD 641 687. sz. német szó- és ábrás védjegy (a továbbiakban: 3. sz. védjegy) jogosultja. Ez utóbbi védjegy ábrája, amely egy zseb bal felső széléhez illesztett, téglalap alakú vörös elemben a „LEVI'S” szóelemet tartalmazza, a következő:

- 13 Szintén a Levi Strauss a jogosultja a 2005. február 10-én nadrágok tekintetében lajstromozott,

2 292 373. sz., színes – konkrétan piros és kék – közösségi ábrás védjegyek (a továbbiakban: 6. sz. védjegy). A védjegylajstromban szereplő leírása szerint ez a védjegy egy pozícióvédjegy, amely nadrágok, shortok vagy szoknyák hátsó zsebének bal oldali szegélyének felső részéből kiálló és abba belevarrt vörös, téglalap alakú textilcímekét tartalmaz. Ábrája a következő:

- 14 A 6. sz. védjegy lajstromban szereplő bejegyzése egy lemondónyilatkozatot tartalmaz, amelynek értelmében az említett védjegy nem ad kizárólagos jogot a jogosult részére önmagában a zseb formája és színe tekintetében. A 6. sz. védjegyet a használat révén megszerzett megkülönböztető képesség alapján lajstromozták, a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésének megfelelően.
- 15 A Colloseum felsőruházati cikket árusító kiskereskedelmi üzletet üzemeltet. E tevékenység keretében nadrágokat, közelebbről COLLOSEUM, S. MALIK és EURGIULIO márkájú farmernadrágokat forgalmazott. E nadrágok jobb hátsó zsebeinél kis téglalap alakú vörös színű textilcímek találhatók, amelyek a zsebek jobb szélső szegélyeinek felső részéhez vannak varrva, és amelyeken az érintett védjegyek, illetve az SM JEANS megnevezés szerepel.
- 16 A Levi Strauss keresettel fordult az illetékes elsőfokú bírósághoz, főként az iránt, hogy a bíróság tiltsa el a Colloseumot e nadrágok értékesítésre való felkínálásától, értékesítésétől és e célból történő birtoklásától. A Colloseum többek között a 6. sz. védjegy elégtelen használatára alapított kifogással védekezett.
- 17 Az elsőfokú bíróság helyt adott a Levi Strauss kereseti kérelmének, a fellebbviteli bíróság pedig elutasította a Colloseum által az elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezést.
- 18 A Colloseum felülvizsgálati kérelme alapján eljáró, kérdést előterjesztő bíróság hatályon kívül helyezte a fellebbviteli bíróság határozatát és az ügyet visszautalta elé újbóli eljárásra. Miután a fellebbviteli bíróság ismét elutasította a Colloseum fellebbezését, ez utóbbi ismét felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy e második felülvizsgálati kérelem elbírálása a 40/94 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének értelmezésétől függ. Ő ugyanis a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján összetéveszthetőséget állapítana meg a 6. sz. védjegy és a Colloseum által forgalmazott nadrágok mintái között, amennyiben a 6. sz. védjegy tartalma még mindig fennáll.

- 20 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy neki így azt kell kiderítenie, hogy a 6. sz. védjegy a 40/94 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében vett tényleges használat tárgyát képezte-e. Fontosnak tartja megjegyezni, hogy a fellebbviteli bíróság megállapításai szerint, amelyekhez a német jog eljárási szabályai szerint ő kötve van, a 6. sz. védjegyet 2005. február 10-én lajstromozták. Jogosultja tehát elveszíti a jogait, ha az említett védjegy a tárgyalás berekesztéséig – amelyet a fellebbviteli bíróság 2010. február 18-án tartott – nem képezte az említett rendelkezés értelmében vett tényleges használat tárgyát.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság ezek után kiemeli, hogy a fellebbviteli bíróság megállapításai szerint a Levi Strauss a 6. sz. védjegyet csak a 3. sz. védjegy formájában használta. A jogvita kimenetele tehát főként attól a kérdéstől függ, hogy egy másik védjegy elemét képező lajstromozott védjegy, amely a másik védjegy használata révén szerezte meg a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerinti megkülönböztető képességet, szintén tényleges használat tárgyát képezheti-e a rendelet 15. cikke (1) bekezdése értelmében e másik védjegy használata révén.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság fontosnak tartja megjegyezni, hogy e kérdés nem tekinthető olyan kérdésnek, amelyben már döntés született volna. Azt is hangsúlyozza, hogy a 3. és a 6. sz. védjegy nem csupán a védjegyek megkülönböztető képességét nem érintő elemekben tér el egymástól, következésképpen a jelen esetben nem teljesülnek a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjában foglalt feltételek, aminek következtében az alapügy eltér a C-553/11. sz. Rintisch-ügyben 2012. október 25-én hozott ítélet alapjául szolgáló előzetes döntéshozatali kérelemben ismertetett tényállástól.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül kiemeli, hogy az is elképzelhető, hogy a Levi Strauss által a nadrágok forgalmazása során alkalmazott vörös színű, téglalap alakú márkajelzés használata a „LEVI'S” felirattal magában foglalja mind a 6. sz. védjegy, mind a LEVI'S szövedjegy tényleges használatát, hiszen e két védjegy összetételét, a 3. sz. védjegy formájában, szintén lajstromozták. Így az előterjesztő bíróság azt veti fel, hogy tényleges használat tárgyát képezheti-e a 40/94 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében valamely védjegy, ha azt csupán valamely másik védjeggyel együttesen használják, a vásárlóközönség a két védjegyet két, egymástól független megkülönböztető jelölésként fogja fel, és a két védjegy összetétele védjegyként szintén lajstromozásra került.
- 24 A Bundesgerichtshof e körülmények alapján úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatal céljából:

„Úgy kell-e értelmezni a 40/94 rendelet 15. cikkének (1) bekezdését,

- 1) hogy egy összetett védjegy részét képező és csak az összetett védjegy használata révén megkülönböztető képességet szerzett védjegy oltalmat biztosító módon használható, ha csak az összetett védjegyet használják;
- 2) hogy egy védjegyet oltalmat biztosító módon használnak, ha azt csak egy másik védjeggyel együtt használják, a fogyasztók a két védjegyben önálló megjelöléseket látnak, és emellett a két védjegyet együtt védjegyként lajstromozták?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 25 E kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a védjegyek tényleges használatára vonatkozó feltétel, nevezetesen a jogosult jogainak fennmaradását biztosító megfelelő használat, a 40/94 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében akkor is teljesül-e, ha azt a lajstromozott védjegyet, amely a megkülönböztető képességét valamely

másik olyan összetett védjegy használatának révén szerezte meg, amelynek egyik elemét képezi, csupán e másik összetett védjegy révén használják, vagy ha azt csupán valamely másik védjeggyel együttesen használják, és e két védjegy összetétele védjegyként szintén lajstromozásra került.

- 26 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely védjegy megkülönböztető képessége a 40/94 rendelet 7. cikke értelmében azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak az adott vállalkozástól származóként történő azonosítását, és így ennek az árunak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetését (a C-311/11. P. sz., Smart Technologies kontra OHIM ügyben 2012. július 12-én hozott ítélet 23. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A védjegy alapvető funkciója azon vállalkozás beazonosíthatóságának garantálása a fogyasztók részére, amelytől a termék származik (lásd ebben az értelemben a C-245/02. sz. Anheuser-Busch ügyben 2004. november 16-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-10989. o.] 59. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 27 Ami a lajstromozás szempontjából a védjegyek megkülönböztető képességének a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében vett használat révén történő megszerzését illeti, a Bíróság a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 3. cikkének (3) bekezdése – mely rendelkezés lényegében a 40/94 említett rendelkezésének felel meg – alapján kimondta, hogy e képesség megszerzése akár valamely lajstromozott védjegy részeként, annak egyik elemeként, akár valamely másik védjegynek a lajstromozott védjeggyel összetételben történő használat eredménye is lehet. Mindkét esetben elegendő, hogy e használat következtében az érintettek a kizárólag a bejelentett védjeggyel jelölt árut vagy a szolgáltatást ténylegesen úgy fogják fel, mint az adott vállalkozástól származót (a C-353/03. sz. Nestlé-ügyben 2005. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6135. o.] 30. pontja).
- 28 Következésképpen, függetlenül attól, hogy a megjelölés használata valamely lajstromozott védjegy részeként vagy pedig azzal összetételben történik-e, az alapvető feltétel az, hogy e használat következtében a védjegyként bejelentett megjelölés az érintett körök felfogása szerint alkalmas legyen az áruknak mint valamely adott vállalkozástól származóknak a jelölésére.
- 29 Másfelől a Bíróság korábban már kimondta, hogy a fent hivatkozott Nestlé-ügyben hozott ítélet 30. pontjában tett megállapítás általános jellegű, és akkor is alkalmazandó, ha egy korábbi védjegy konkrét megkülönböztető képességének megállapításáról van szó annak meghatározása érdekében, hogy fennáll-e a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében az összetévesztés veszélye (lásd a C-488/06. P. sz., L & D kontra OHIM ügyben 2008. július 17-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-5725. o.] 50–52. pontját).
- 30 A 40/94 rendelet felépítésére és céljára, valamint 15. cikke (1) bekezdésének szövegére figyelemmel azt kell megállapítani, hogy azt a következtetést, amelyre a Bíróság a fent hivatkozott Nestlé-ügyben hozott ítélet 30. pontjában jutott, a „tényleges használat” fogalmát illetően is fenn kell tartani, az e rendelkezés értelmében a lajstromozott védjegy jogosultja jogainak fenntartása céljából.
- 31 Természetesen az a használat, amelynek révén valamely megjelölés a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében megszerzi a megkülönböztető képességet, az annak védjegyként történő lajstromozását megelőző időszakra vonatkozik, míg a rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében vett tényleges használat a lajstromozást követő ötéves időszakra vonatkozik, ennél fogva önmagában a 7. cikk (3) bekezdése értelmében vett használatra a lajstromozás szempontjából a 15. cikk (1) bekezdése szerinti használat bizonyításaként, a lajstromozott védjegy jogosultjának jogai fenntartása céljából, nem lehet hivatkozni.
- 32 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy miként az a fent hivatkozott Nestlé-ügyben hozott ítélet 27–30. pontjából következik, a „használat” fogalma a szó jelentésénél fogva általában kiterjed az említett védjegy önálló használatára, valamint annak valamely más védjegy elemeként történő, azzal együttesen vagy összetételben történő használatára is.

- 33 Miként azt a német kormány és az Egyesült Királyság Kormánya a Bíróság előtti tárgyaláson releváns módon megjegyezte, a használat kritériuma, amely mindig alapvető, nem ítélt meg attól függően eltérő szempontok alapján, hogy annak eldöntése-e a kérdés, hogy e kritérium alkalmas-e jogok keletkeztetésére a védjegyet illetően vagy e jogok fennmaradásának biztosítására. Ugyanis, bár valamely megjelölés tekintetében annak használatán keresztül is szerzhető védjegyjog, az ugyanezen formában történő használatnak alkalmasnak kell lennie az oltalom fenntartására is.
- 34 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy valamely védjegynek a 40/94 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében vett tényleges használatának megítélését illetően alkalmazott követelmények azonosak a valamely megjelölés lajstromozásához a rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében szükséges megkülönböztető képesség megszerzését eredményező használat esetén alkalmazottakkal.
- 35 Mindenesetre, miként azt a német kormány, az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Bizottság is tette, e tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a vásárlóközönségnek az olyan lajstromozott védjegyre, amelyet kizárólag valamely összetett védjegy részeként vagy valamely más védjeggyel együtt használnak, továbbra is úgy kell tekintenie, mint az áru származására utaló jelölésre, annak érdekében, hogy e használat megfeleljen a 15. cikk (1) bekezdése értelmében vett „tényleges használat” fogalmának.
- 36 Az előbbi megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 40/94 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a védjegyek tényleges használatára vonatkozó feltétel akkor is teljesülhet, ha azt a lajstromozott védjegyet, amely a megkülönböztető képességét valamely másik olyan összetett védjegy használatának révén szerezte meg, amelynek egyik elemét képezi, csupán e másik összetett védjegy révén használják, vagy ha azt csupán valamely másik védjeggyel együttesen használják, és e két védjegy összetétele védjegyként szintén lajstromozásra került.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a védjegyek tényleges használatára vonatkozó feltétel akkor is teljesülhet, ha azt a lajstromozott védjegyet, amely a megkülönböztető képességét valamely másik olyan összetett védjegy használatának révén szerezte meg, amelynek egyik elemét képezi, csupán e másik összetett védjegy révén használják, vagy ha azt csupán valamely másik védjeggyel együttesen használják, és e két védjegy összetétele védjegyként szintén lajstromozásra került.

Aláírások